

På de nordiske landes vegne lykønskede Finlands udenrigsminister Algeriet med optagelsen i De forenede Nationer og udtalte en hyldest til „den store statsmand, som råder over Frankrigs skæbne, og som har kæmpet for at give Algeriet selvstændighed“.

I forbindelse med Algeriets optagelse som medlemsstat talte den 9. oktober ministerpræsident Ben Bella, som udtalte det algerske folks ønske om at bidrage til freden og understregede Algeriets store interesse for kolonifrigørelsen. Han afgav en uforbeholden tillidserklæring til generalsekretær U Thant, som han tilsagde støtte i det vigtige arbejde, der var pålagt ham.

Uganda.

Plenarforsamlingen optog den 25. oktober det tidligere britiske protektorat Uganda som medlem, efter at sikkerhedsrådet i et møde den 15. oktober havde anbefalet Ugandas ansøgning.

Resolutionsforslaget i plenarforsamlingen om Ugandas optagelse blev stillet af 19 lande, overvejende medlemmer af Commonwealth, og vedtaget med akklamation.

Tilvebringelse af fred.

(Dagsordenens pkt. 23).

Under 16. plenarforsamling stillede Honduras forslag om, at spørgsmålet om „tilvebringelse af fred“ blev taget op som nyt dagsordenspunkt.

Honduras begrundede sit forslag med, at der allerede på privat og regeringsmæssigt initiativ var taget skridt til oprettelse af videnskabelige institutioner og centre med den opgave at studere bl. a. de politiske, økonomiske, sociale, strategiske og psykologiske faktorer, som er sammenkædede med problemerne omkring fred og nedrustning.

Forslaget, der bl. a. gik ud på, at FN burde nedsætte et særligt udvalg til undersøgelse af disse problemer, blev af tidsmæssige grunde udskudt til 17. samling.

Det nåede imidlertid heller ikke til behandling på 17. plenarforsamling, som 19. december besluttede at udskyde drøftelsen til samlingen i 1963.

80 Udvalgenes betænkninger m. m.

FN-år for internationalt samarbejde.

(Dagsordenens pkt. 24).

Tanken om et FN-år for internationalt samarbejde blev udkastet af Indiens premierminister Nehru under dennes tale i plenarforsamlingen i efteråret 1961. I et memorandum af 16. november 1961 uddybedes baggrunden for denne idé. Det tillagdes stor betydning, at verdensopinionens opmærksomhed koncentreredes om de samarbejdende kræfter, der ofte stilledes i skygge af de herskende modsætningsforhold, ligesom der burde søges nye områder for universelt samarbejde. I memorandum'et henvistes bl. a. til, at det geofysiske år fik en vellykket gennemførelse, og det samme gjaldt verdensflygtningeåret.

Efter forslag fra Indien og med støtte fra Liberia, Cypern, Sovjetunionen og Danmark blev spørgsmålet sat på dagsordenen for den 16. samling. I plenum fremsattes af Indien, Afghanistan, Ghana samt Nepal et resolutionsforslag gående ud på, at året 1963 skulle gøres til et FN-år for internationalt samarbejde, og at der skulle nedsættes et udvalg på 12 medlemmer til at udarbejde forslag om formerne for en omfattende demonstration af internationalt samarbejde i praksis. Udvalget skulle aflægge beretning til den 17. plenarforsamling.

På grund af mangel på tid blev resolutionsforslaget ikke behandlet på den 16. plenarforsamling, men udskudt til den 17. samling.

Sagen kom på 17. samling til behandling den 19. december i plenarforsamlingen, som vedtog en af Indien og 19 medforslagsstillere, heriblandt Finland, foreslået resolution, hvorved generalsekretæren anmodes om at nedsætte en komité af 12 medlemsstater, som skulle overveje muligheden af at markere året 1965 (FN's 20. år) som internationalt samarbejdsår. Vedtagelsen skete med 87 stemmer.

Uafhængighed for koloniområder.

(Dagsordenens pkt. 25).

17-mands koloniudvalget, der nedsattes med den opgave at have opsyn med gennemførelsen af deklARATIONEN om koloniernes frigørelse, havde til 17. plenarforsamling